

Włoszczyński Zenon

Data urodzenia: 1851

ksiądz katolicki, doktor teologii, nauczyciel, proboszcz w Lubiewie, kanonik chełmiński, członek Towarzystwa Naukowego w Toruniu w l. 1897–1928.

Urodził się w Złotowie w rodzinie Jana (rzemieślnika) i Katarzyny ze Strawrowskich. Po ukończeniu szkoły ludowej edukację na szczeblu średnim kontynuował w Królewskim Gimnazjum w Chełmnie i Wałczu, gdzie w 1873 r. złożył egzamin dojrzałości. W l. 1873–1874 studiował w Seminarium Duchownym w Pelplinie, a następnie, z powodu polityki kulturkampfu, na Uniwersytecie we Wrocławiu i w Rzymie, które zakończył stopniem doktora. W 1879 r. uzyskał święcenia kapłańskie, po czym pełnił posługę duszpasterską na terenie Królestwa Bawarii. Po powrocie na Pomorze w l. 1880–1886 był nauczycielem religii w Kościerzynie, w l. 1886–1887 w Grudziądzu. Po wznowieniu działalności przez Seminarium Duchowne w Pelplinie pracował tam jako wykładowca teologii i języka polskiego (1887–1894). Od 1894 r. do śmierci był proboszczem parafii pw. św. Mikołaja w Lubiewie. Był aktywnym organizatorem polskiego życia religijnego i narodowego na powierzonym swej opiece terenie, działał w Towarzystwie Ludowym, wspierał ruch czytelniczy, założył Bractwo Różańcowe i Towarzystwo Śpiewu „Lutnia”. Zmarł w Lubiewie i został pochowany na tamtejszym cmentarzu parafialnym.

Literatura:

1. Iwicki Z., *Lubiewo wczoraj i dziś (1344–2006)*, Pelplin 2008, s. 315.
2. Mross H., *Włoszczyński Zenon (1851–1935)*, [w:] *Słownik biograficzny kapłanów diecezji chełmińskiej wyświęconych w latach 1821–1920*, Pelplin 1995, s. 361–362.

Tomasz Krzemiński